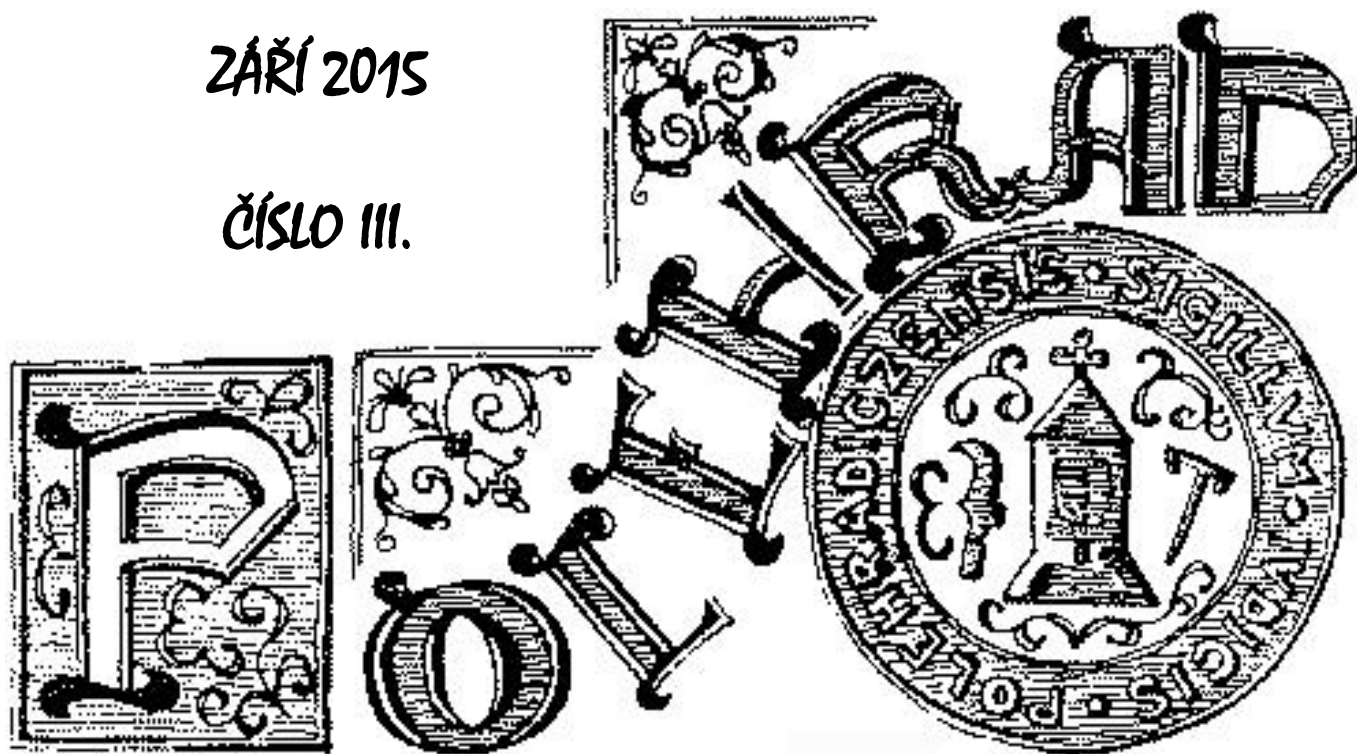

ZÁŘÍ 2015

ČÍSLO III.

ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Zprávy z radnice

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, vážení čtenáři,

letní prázdninové měsíce skončily a tak nastal čas pro nové vydání Polehradu. Asi každý z nás si za uplynulé měsíce přál trochu chladu, nejlépe po vydatném dešti, který by naplnil naše studny, zalil vysušený trávník a vinohradům dopřál hojnou úrodu. Doufám, že na rozdíl od nás, dospělých, si alespoň děti naplno užívaly nebe bez mraků a při prázdninových radovánkách se dostatečně chladily v rybnících, vodních nádržích a bazénech. Konec prázdnin ale nastal, a tak i přes mírný odpor našich starších školáků, kteří by si ještě rádi o dva měsíce prázdniny prodloužili, začíná nový školní rok. Zahájení školního roku v naší škole se pokaždé účastním a mám velkou radost, když vidím naše školáky a především prvňáčky, jak se těší na své první zazvonění a na nové zážitky, které je čekají. Je to pro mne vždy povzbuzením pro další práci a každodenní činnost.

Bohuslav Barek, starosta

Společenská rubrika Červenec – Září 2015

60 let	Oujeská Dana, Boleradice 379
70 let	Vašíček Miroslav, Boleradice 229
	Stehlíková Marie, Boleradice 45
80 let	Pregrt Ladislav, Boleradice 190
	Hartmanová Růžena, Boleradice 3
	Povolná Drahomíra, Boleradice 21
82 let	Kršíková Božena, Boleradice 341
83 let	Stehlíková Marie, Boleradice 381
	Soukopová Ludmila, Boleradice 300
	Korábová Veronika, Boleradice 336
85 let	Otýpková Josefka, Boleradice 13
90 let	Omastová Margita, Boleradice 182
96 let	Boudná Marie, Boleradice 237

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví do dalších let!

Eva Glozová, matrikářka

Usnesení z 5. zasedání Zastupitelstva městyse Boleradice konaného dne 30. 7. 2015

Zastupitelstvo městyse Boleradice, které se sešlo na svém zasedání

bere na vědomí:

- zprávu o plnění úkolů z minulého zasedání zastupitelstva městyse
- zprávu o činnosti rady
- zprávu Výboru finančního
- zprávu Výboru kontrolního

volí:

- komisi návrhovou ve složení: Ing. Jiří Janda, Mgr. Olga Reiterová, Mgr. Milan Ziatko

schvaluje:

- program dnešního zasedání ZM, doplněný o bod č. 11 – prodej pozemku p.č. 206/3 a 206/11 v k.ú. Boleradice
- ověřovatele zápisu: p. Jaroslav Procházka, Ing. Radim Vintrlík
- rozpočtová opatření č. 3,4 a 5/2015, která provedla RM
- p. Bohuslava Barka jako určeného zastupitele pro pořizování územně plánovací dokumentace městyse Boleradice pro volební období 2014/2018
- prodej pozemků p.č. 206/3 o výměře 731 m² a p.č. 206/11 o výměře 9 m² v k.ú. Boleradice zapsaných na LV 10001 za podmínek stanovených směrnici č. 4/2012 slečně Veronice Korábové, Boleradice 405
- záměr na prodej pozemku p.č. 3498/3 a části pozemků p.č. 3482/1, 3483/1, 4007/1 v k.ú. Boleradice dle přílohy zápisu
- záměr na prodej části pozemku p.č. 4046/3 v k.ú. Boleradice dle přílohy zápisu
- dodatek č. 1 ke smlouvě o provozování vodovodu v ulici Cvrčkov

souhlasí:

- s uznáním vlastnického práva k pozemkům parc.č. 206/12 a 206/13 v k.ú. Boleradice ve prospěch státu Česká republika
- souhlasí se zahájením akce „Boleradice – prodloužení vodovodního řádu Dolní Konec“ v roce 2016
- s vložení majetku „Boleradice - prodloužení vodovodního řádu Ke Hřišti a ulice Vrchní“ formou nepeněžitěho vkladu do majetku společnosti Vodovody a kanalizace Břeclav, a.s.

nesouhlasí:

- se změnou územního plánu městyse Boleradice dle žádosti pana Viktora Veselého

pověřuje:

- starostu jednáním s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových o uznání vlastnického práva k pozemkům parc.č. 206/12 a 206/13 v k.ú. Boleradice
- starostu k podpisu kupní smlouvy na prodej pozemků p.č. 206/3 o výměře 731 m² a p.č. 206/11 o výměře 9 m² v k.ú. Boleradice zapsaných na LV 10001 za podmínek stanovených směrnici č. 4/2012 se slečnou Veronikou Korábovou, Boleradice 405
- starostu k podpisu Dodatku č. 1 ke smlouvě o provozování vodovodu v ulici Cvrčkov

ukládá:

- starostovi – vyvěsit záměr na prodej pozemku p.č. 3498/3 a části pozemků p.č. 3482/1, 3483/1 a 4007/1 v k.ú. Boleradice dle přílohy zápisu
- starostovi – vyvěsit záměr na prodej části pozemku p.č. 4046/3 v k.ú. Boleradice dle přílohy zápisu
- starostovi - zaslat žádost o vložení výše uvedeného majetku městyse do společnosti Vodovody a kanalizace Břeclav a.s.

stanoví:

- předběžný termín příštího zasedání zastupitelstva městyse na 22. 10. 2015 v 19,00 hod.

Bohuslav Barek, starosta

Oprava chodníků Dolní Konec

V průběhu měsíce srpna došlo po drobném zdržení k zahájení stavebních prací na opravě chodníků Dolní Konec. Pro účast ve druhém kole výběrového řízení bylo opět osloveno celkem pět stavebních společností. Nabídku tentokrát podaly dvě firmy, ze kterých byla vyhodnocena jako nejvýhodnější spol. FCS, s.r.o. Klobouky u Brna. Při podpisu smlouvy bylo s dodavatelem stavby opět tak jako v loňském roce dohodnuto zajištění souběžné výstavby parkovacích míst a vjezdů pro majitele nemovitostí sousedících s budovaným chodníkem. V souvislosti s touto výstavbou ale vzniklo několik dohadů a tak abych předešel vzniklým nejasnostem, pokusím se objasnit otázku „proč naproti nic neplatili a mi si to musíme zaplatit“.

Objasnění: Tak jako v minulé etapě, byla soutěžena oprava chodníků včetně vjezdů (délka 3,5 m x 1,2m). Po skončení výběrového řízení bylo, jak jsem výše zmínil, jednáno o úpravě vjezdů tak, aby byl umožněn plynulý nájezd na venkovní odstavné plochy, které si majitelé nemovitostí zřídili na své náklady. Předchozí dodavatel stavby i přes námi navrženou skladbu použil v celé délce chodníku pevnější složený navržený pouze pro vjezdy a to za stejnou cenu. Nebylo proto nutné při dojednaném snížení chodníku pro umožnění vjezdu na odstavnou plochu navyšovat cenu, která by musela být hrazena z obecního rozpočtu. V letošním roce vysoutěžená stavební společnost ale takovou možnost nenabízí a tak je nutné zvýšený podklad pod rozšířené vjezdy doplatit. Ano, je sice možné, aby tyto zvýšené

náklady byly uhrazeny z obecního rozpočtu, ale nebylo by to nespravedlivé vůči ostatním? Mnoho majitelů nemovitostí si muselo vjezdy a stání pro svá vozidla zaplatit ze svých prostředků úplně celé. Proč tedy jsou někteří občané pobouřeni, pokud se zmíním o mírném doplatku na rozšíření vjezdu.... Odpověď si musí každý sám. Každý majitel vozidla při jeho koupi přeci musí uvažovat, kam a kde bude toto vozidlo parkovat. Ano, předzahrádka je sice krásná věc a já jsem velice rád, pokud se někdo nezištně stará, abychom zde měli krásné prostředí. Na druhou stranu pokud mám krásnou předzahrádku, nebo plnou garáž a nemám kam parkovat své vozidlo, které pak stojí z větší části na chodníku je zde něco v nepořádku. Není možné, aby za takového jednání nesla finanční odpovědnost jen obec. Věřím, že i v tomto případě dojde ke shodě a podaří se opět dokončit stavbu tak, aby byla přínosem nejen pro bezpečí chodců, ale i pro majitele nemovitostí.

Bohuslav Barek, starosta

Rekonstrukce Úřadu Městyse

Ač se to může zdát, že to není tak dávno, co se obecní úřad přestěhoval do nové budovy, přesto od této doby uplynulo již mnoho let. Za tu dlouhou dobu se celá obec postupně proměňovala a modernizovala, jen prostory úřadu zůstávaly ve stejné podobě. Ano, občas se některé dosluhující části vyměnily, ale na pořádný průvan si musely počkat až do letošního roku. Zkrátka jak praví pořekadlo o kovářově kobyle.... Vždy tak bylo něco potřebnějšího a důležitějšího, než je obnova zašlých úředních prostor. Ono se řekne jenom kancelář, ale místnosti, kde se denně vystřídají desítky lidí, potřebující malou či větší službu, zanechají nesmazatelnou stopu. Také nároky dnešní doby jsou nyní trochu odlišné. Ať už je to technika, se kterou denně pracujeme a nebo nároky, které jsou kladeny na snižování tepelné náročnosti budov.

Z tohoto důvodu bylo přikročeno k celkové rekonstrukci úředních prostor. Nově byla vyměněna stará dřevěná okna, opraveny popraskané zdi, odstraněna stará rozhlasová ústředna, opraveny elektroinstalace a sítě, vyměněny podlahové krytiny, provedena nová výmalba a v neposlední řadě dostala místnost úřadu i nový nábytek. Abychom při této rekonstrukci co nejvíce snížili náklady, byly některé práce prováděny svépomocí a ruku k dílu tak přiložili všichni zaměstnanci úřadu. V rámci rekonstrukce bylo nutné z důvodu bezpečnosti také úplně uzavřít

budovu úřadu. Věřím, že drobné komplikace, které mohly být tímto uzavřením způsobeny, bylo možné zvládnout náhradním řešením. Na závěr bych chtěl poděkovat za vaši trpělivost, která, jak doufám, bude vyvážena příjemnějším prostředím při vaší návštěvě úřadu městyse.

Bohuslav Barek, starosta

Čištění dešťové kanalizace

Také letos budeme pokračovat čištěním dešťové kanalizace a to v úseku ulice Pod Kostelem a Horní Konec. Dále bude proveden průzkum a případné čištění kratších úseků vyústění kanalizace v ulici Pastýřská. V souvislosti s touto akcí upozorňujeme, že bude po předchozích zkušenostech nutné rozebrat části chodníků, pod kterými se nacházejí ukryté revizní šachty a bude tak omezen bezpečný průchod.

Bohuslav Barek, starosta

Domácí kompostéry

Úřad městyse oznamuje, že zájemci o domácí kompostování si mohou kompostér vyzvednout každý den v době úředních hodin. Kompostéry jsou zapůjčovány majitelům nemovitostí v Boleradicích na základě uzavřené „Smlouvy o výpůjčce a darování“ na dobu pěti let. Po uplynutí této doby přecházejí kompostéry do osobního vlastnictví uživatele. Kompostéry Thermoking 900 I jsou dodávány v rozloženém stavu. Montáž kompostéru je jednoduchá bez použití nářadí. V případě, že nemáte vlastní odvoz, dovezou vám kompostér obecní pracovníci. www.kompostuj.cz

Bohuslav Barek, starosta

Odpadové hospodářství

Štěpkování

S nadcházejícím podzimem přichází opět potřeba upravovat naše zahrady a spolu s tím i otázka: Co s dřevním odpadem? Tak, jako v jarních měsících, i nyní oznamujeme, že není potřeba tento odpad zbytečně

pálit, ale je možné využít zdarma poskytované služby štěpkování. V případě, že máte menší množství větví/kleští do cca 1m³, můžete tento odpad dovézt na sběrný dvůr, kde bude vyhrazeno místo pro uložení. Taktéž je možné využít pravidelného svozu, který bude probíhat po svozu pytlovaného odpadu. U tohoto množství odpadu není možné štěpkování přímo na místě. Pokud máte množství větší než cca 1m³, je možné využít štěpkování přímo na místě. Drcený materiál si můžete ponechat a využít jako mulč pro obsyp stromů, keřů nebo záhonů. V opačném případě bude štěpkovaný materiál odvezen do sběrného dvora, kde bude poskytnut případným zájemcům. Štěpkování většího množství probíhá individuálně na základě vzájemné dohody. Žádost o štěpkování je možné nahlásit na obecním úřadě nebo na tel: 725 085 478.

Třídění odpadu

Třídění odpadu nemá být složité, ale přirozené. Z tohoto důvodu se náš městys i v letošním roce přihlásil do akce o dotované tašky na tříděný odpad, které jsou poskytovány společností EKO – KOM. S žádostí se tentokrát podařilo uspět a v průběhu července jsme obdrželi 200sad dotovaných tašek na tříděný odpad. Praktické omyvatelné tašky tří barev jsou určeny ke třídění papíru, skla a plastu v domácnostech. Použit je lze opakovaně. Tašky lze spojit suchým zipem. Po naplnění je příslušník domácnosti odnese do kontejneru odpovídající barvy.

Tašky na tříděný odpad - ilustrační foto

K dispozici jsou tašky dvou velikostí malé 25L a velké 45L. Občané si mohou vybrat velikost, která vyhovuje potřebám separace v domácnosti. Tašky je možné obdržet na úřadu městyse za cenu 20Kč za sadu.

Věříme, že tašky se vejdou do každé domácnosti, že s jejich pomocí zlepšíme Váš domácí systém třídění a separace odpadů.

Bohuslav Barek, starosta

Škola

Letní zprávičky ze školky

Hurá, jedeme na výlet!

V úterý 2. června jsme se vydali na očekávaný výlet spolu s prvňáky. Děti se nemohly dočkat a počítaly, kolikrát se ještě vyspí. Nezapomenout na batůžky, svačinu, pití, oběd, pokryvku hlavy. Nasedat, zamávat mamce, tatkovci a můžeme vyrazit. Cesta ubíhala velmi rychle, pan řidič s námi jel jako s pokladem. Děti si cestu spokojeně užívaly. Když jsme dorazili na očekávané místo, bylo nadšení na místě. Zámek, kašna s vodou (velmi lákala), zahrada (s tunely ze stromů) a slunečno. Tak doplnit síly a vzhůru do dračí sluje. Zde se děti seznámily s výstavou krojů (více pro děvčata) a také s předměty denní potřeby našich pra či praprababiček a prapradědečků. Nejlepší na tom bylo to, že si děti mohly vlastnoručně vyzkoušet, jak se třeba mele kukuřice. A pak to přišlo. Přiblížili jsme se k dračí sluji. Odvážlivci se vydali do sluje pro poklad. Nakonec se do sluje vydaly postupně všechny děti a poklad si přinesly. Na zámku v Miloticích se totiž natáčela pohádka „Za humny je drak“, a protože víme, že dráček Mráček byl lidumil, nemusely jsme se my paní učitelky obávat, že by si tam na někom pochutnal. No a co by to bylo za zámek bez princezen, dvorních dam, šlechticů. Při převlékání do historického oděvu zářili hoši a nejvíce děvčata nadšením. Jedno krásnější než druhé. Posuďte samy, jen se podívejte, jak jim to slušelo spolu s paní učitelkami. Prohlídka s paní kněžnou, která nás osobně provedla a povýprávěla nejen o zámku, panstvích, dětech, výchově, společně si zatancovala s děvčaty, byla krásná, poutavá i poučná. Každé její dítě mělo pouze jednu hračku, kterou když dítě rozbilo, tak mu ji opravili a dostalo ji opět k narozeninám. No to by dnes neprošlo ani u obchodníků. Hochy také čekal souboj. Zvládly ho bez zranění či jiné újmy. Plni zážitků, prožitků jsme se vydali na cestu zpět. Někteří byli znavení, tak si v autobuse na chvíli zdřímnuli. A pak už vystupovat a vzhůru do náručí rodičů se svými zážitky. Za sebe mohou říct, že se výlet velmi vydařil, děti si ho také velmi nadšeně užívaly i počasí nám přálo.

Za kolektiv MŠ Martina Hausnerová

První školní den

Nový školní rok 2015/2016 byl zahájen v úterý 1. 9. před budovou školy. Na slavnostním zahájení se sešli žáci, rodiče, učitelé a provozní zaměstnanci, bývalí kolegové a další hosté z řad občanů. Sluníčko nás příjemně hřálo a všichni se už těšili na naše prvňáčky. Ti byli postaveni na čestném místě, podle abecedy. Všichni se trochu báli a o trochu více těšili. Paní ředitelka spolu s panem starostou tedy všechny přivítali, představili zaměstnance školy a také osobně uvítali každého nového žáka první třídy. Jsou to:

Amálie Cvanová
Terezie Jamborová
Tomáš Joura
Anna Lindušková
Alžběta Stehlíková
Eve Jill Thompsonová

Do jejich dalšího života, spojeného s celoživotním vzděláváním, jim přejeme hodně štěstí, zdraví, pohody, optimismu i vytrvalosti. Zároveň bych chtěla tímto článkem vyzvat všechny mladé i studující bývalé žáky naší školy ke spolupráci na projektu *Čteme dětem*. Kdo by se rád s dětmi podělil o svoji oblíbenou dětskou knihu, bude s radostí ve škole vítán. Také náš projekt *Seniři čtou dětem* bude nadále pokračovat.

Projekt Ekoškolník

V uplynulém školním roce pořádalo školské zařízení Lipka Brno semináře pro provozní zaměstnance jihomoravských škol. Projekt nesl název Ekoškolník. V jeho rámci proběhly: kurz pro ekonomické a administrativní pracovníky; kurz pro školníky; kurz pro uklízečky. Další kurzy měly několik částí. V kurzu pro kuchařky se paní Stehlíková dověděla o vaření z bio potravin, regionálních potravin, bezmasém, vegetariánském a bezlepkovém vaření a také o ekologickém provozu kuchyně. V kurzech o přírodních zahradách a parcích se proškolily paní Stehlíková a Appeltauerová v zakládání a údržbě přírodních zahrad a využití zahrad pro zahradní terapii.

Domnívám se, že kurzy byly pro zúčastněné přínosem a některé nové znalosti využijí v příštích letech v naší škole.

Vzdělávání a setkávání členů VKM v roce 2015

Na podzim roku 2014 se nám do Včelařského kroužku mládeže přihlásila necelá dvacítko dětí, současných i bývalých žáků naší školy. Rozdělili jsme si členy podle včelařských zkušeností a věku dětí do dvou kroužků. Starší děti vyjádřily přání setkávat se s dětmi z jiných kroužků. Mít společné zážitky a vzpomínky, předat si zkušenosti i kontakty a navázaná přátelství dále rozvíjet.

V Boleradicích máme místa, která stojí za to, aby je naši přátelé viděli. Naše škola podporuje včelařský kroužek a aktivity žáků, kterými rozvíjejí svoje vědomosti o včelaření. Rozhodli jsme se v roce 2015 organizovat Oblastní kolo soutěže Zlatá včela 2015. V rámci soutěže také uspořádat společenský večer v sále a další doprovodné akce – návštěva rozhledny, divadla a muzea bratří Mrštíků v Divákách.

V ČR je evidováno asi 185 včelařských kroužků mládeže. Celostátního setkání včelařské mládeže ROJENÍ 2015 se zúčastnili zástupci 35 VKM. Setkání proběhlo od 4. 6. – 28. 6. 2015 v Rakovníku a v rekreačním zařízení Machův mlýn. Mladí včelaři hráli hry, navazovali nová přátelství, soutěžili, sportovali, ale také se vzdělávali, jak správně dát první pomoc. Navštívili jsme

hrad Krakovec, kde pobýval také Mistr Jan Hus a natáčel se film Ať žijí duchové. Fotky najdete na:

http://adaptak.rajce.idnes.cz/ROJENI_2015#

Letní škola mladých včelařů v Nasavrkách je pro děti velkým přínosem v jejich včelařské praxi. Děvčata Denisa Kleinová a Martina Vernerová se rozhodly zúčastnit se školy i v době prázdnin. Krásný týden strávily mezi dětmi z jiných kroužků a od těch starších jistě načerpaly zkušenosti, které na schůzkách předají dalším mladým včelařům. Fotky najdete na:

http://cahule.rajce.idnes.cz/Letni_skola_mladych_vcelaru_2015

paveldostalik.rajce.idnes.cz/Letni_skola_mladych_vcelaru_4._-_11._7._2015/

A když se tak vzdělávají děti, za nimi nemohou být pozadu ani vedoucí, a proto se paní Vavříková přihlásila na dvousemestrální studium včelařství, které pořádá Moravská včelařská škola v prostorách Střední lesnické školy v Hranicích, pod odborným garantem Mendelovy univerzity v Brně. O studium je z řad včelařské veřejnosti veliký zájem, protože se nejedná jen o teoretické znalosti, ale hlavně o praxi. Přihlásit se může ten, kdo aktivně včelaří nejméně jeden rok.

Všechny naše aktivity bychom nemohli podnikat, kdybychom neměli finanční podporu z dotací KrÚ JMK v Brně, který včelařské kroužky mládeže podporuje.

MY POTŘEBUJEME - VČELY - POTŘEBUJÍ NÁS

Miroslava Vavříková

Divadlo

Divadlo Boleradice Nová divadelní sezóna

Vážení a milí diváci,

dovolte mi, abych vám co nejsrdečněji poděkovala za vaši přízeň a podporu v uplynulé sezóně. Vašich sympatií si velmi vážíme a pevně věříme, že zvolené tituly nadcházející sezóny naváží na vše dobré a úspěšné z doby předchozí.

Prvním titulem bude repríza inscenace domácího souboru **Divá Bára**. Drama na motivy povídky Boženy Němcové o lidské síle, lásce, ale také omezenosti.

Další reprízou bude **Zkrocení zlé ženy** z pera Williama Shakespeara. Tuto rozmarnou komedii uvede divadelní soubor Vlastenecká Omladina z Vídně.

V říjnu se můžeme těšit na novou premiéru domácího souboru. Komorní představení **Jízlivý glosátor** je sestaveno ze slavných předscén Osvobozeného divadla v podání neméně slavné herecké dvojice – Jiřího Voskovce a Jana Wericha. To vše pochopitelně doplněno nestárnoucími písněmi Jaroslava Ježka. Režie představení se ujal Jiří Merlíček.

V listopadu nebude o divadelní zážitky nouze. V rámci projektu Záhorácké a Moravsko – slovácké divadlobraní, Záhorácké divadlo ze Senice a Divadelní soubor Svatopluk z Hodonína nastudovali společně trpkou komedii **Osudy jednoho vinára**, která je o víně a osudech lidí s ním spojených.

Nezapomínáme ani na děti. V rámci již tradičního předplatného **Rodiče s dětmi do divadla** uvidí naši malí návštěvníci čtyři pohádky. První z nich, s názvem **Tiché šlapací království**, přiveze Divadelní studio „V“ Brno.

Následovat bude Noc divadel, během níž se profesor Higgins opět pokusí udělat z prosté květinářky, Lízy Doolittlové, dámu. Muzikál **My Fair Lady** v obnovené premiéře Vlastenecké Omladiny z Vídně jistě potěší řadu našich diváků.

Dalším divadelním zážitkem určitě bude ruské klasické drama o touze po lepším životě a snech o šťastnější budoucnosti z pera Antona Pavloviče Čechova – **Tři sestry**. Inscenaci na naše jeviště uvede Divadelní soubor Jiráskova divadla v Hronově.

Na období adventu chystáme dvě hudební lahůdky. První v podobě koncertu středoškolského pěveckého sboru **Gaudium** z Mikulova. Druhá je určena milovníkům opery. Recitál operní pěvkyně Elišky Weissové nese název **Vánoční romance**.

A to už se dostáváme do předvánočního času, kdy přemýšlíme, čím potěšit svoje blízké. Dovolím si poradit. Nadělte zážitek v podobě **Jarního předplatného** do divadla v Boleradicích. Pět představení v období od ledna do května jistě uspokojí i náročnější diváky. Další variantou dárku může být **Dárkový poukaz** na představení dle vlastního výběru.

Milí diváci, vážíme si vašeho zájmu o dění v našem divadle a děkujeme za vaši přízeň. Těšíme se na vás.

Iva Kahounová, předsedkyně DS bratří Mrštíků Boleradice

Rodiče s dětmi do divadla

Tradiční předplatitelská řada pro naše malé diváky zahrnuje čtyři divadelní představení.

Na první z nich se mohou děti těšit v neděli 15. listopadu. Nese název **Tiché šlapací království**. Pohádku z pera autorské dvojice Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře uvede Studio „V“ Brno. Dalšími tituly dětského předplatného budou **Káťa a Škubánek**, **Princezna ze mlejna** a **Čertovo kvítí**.

Abonentní vstupenky můžete rezervovat na www.boleradice-divadlo.cz nebo v pokladně divadla, která bude otevřena každý pátek od 4. září v době od 18 do 19 hodin.

Iva Kahounová

Noc divadel

21. listopad – noc otevřených divadel a výjimečných zážitků

Institut umění – Divadelní ústav připravuje již třetí ročník Noci divadel, která si letos opět klade za cíl přilákat do divadel návštěvníky všech věkových kategorií i zájmů. **Noc divadel je nocí nevšedních zážitků, a proto budou mít návštěvníci možnost v divadlech vidět a zažít věci, které jim obvykle během sezóny divadla nenabízejí.**

V loňských ročnících tak mohli navštívit workshopy, přednášky, autogramiády, prohlídky zákulisí nebo se zúčastnit bourání scény, besed s režiséry či prohlídek zákulisí malých i velkých divadel. **Letošní ročník proběhne opět třetí listopadovou sobotu, tedy 21. listopadu v divadlech po celé České republice.**

Do loňského ročníku se zapojil také náš Divadelní spolek bratří Mrštíků. Pro návštěvníky divadla jsme připravili v tento den dvě divadelní představení, divadelní dílnu pro děti, otevřeli jsme zákulisí divadla, připojili se k celoevropskému potlesku a divadelní noc jsme zakončili besedou u cimbálu.

Po dobré zkušenosti z loňska se i letos k akci připojíme. Na přípravě programu pracujeme. Chystáme opět pohádku pro naše malé diváky - **POHÁDKOVÉ DIVADLO TETY** přiveze pro naše nejmladší diváky **Malovanou pohádku o rakovi a kmotře lišce**. Po skončení čeká na děti překvapení.

Pro dospělé je určen oblíbený muzikál **My Fair Lady**, který na našem jevišti uvede v obnovené premiéře divadelní soubor Vlastenecká Omladina z Vídně.

Co ještě čeká na návštěvníky našeho divadla během Noci divadel, necháváme jako překvapení...

Rezervace vstupenek na představení Noci divadel na www.boleradice-divadlo.cz

Iva Kahounová

Historie

Naši veteráni

Kdo dnes ví, že nejpočetnější a nejmasovější společenské organizace na našem území od 70. let 19. stol. až do r. 1919 byly spolky c. k. vojenských vysloužilců, tedy veteránů. Vznikly téměř ve všech větších obcích a městech a dost výrazně se podílely na veřejném dění dané lokality. Umožnil to spolkový zákon pro celou říši z r. 1867. Na jeho základě vznikl u nás „Zpěvacko čtenářský spolek Hrad Polehradský“.

Nejprve se ustavily zemské svazy jednotlivých korunních zemí říše. Pro Čechy a Moravu takový byl založen až v r. 1886 a od té doby byl zaznamenán velký rozvoj veteránských spolků, české spolky však zůstávaly v menšině. Po vzniku samostatného Československa zanikaly rušením, byly protiprávní, poněvadž jejich hlavním posláním bylo „pěstovat oddanost císaři a rakouské dynastii a církvi“. V samostatné republice se mohly změnit ve spolky humanitární, případně se zapojit do jiných spolků a sdružení. K tomu však naprostá většina neměla vůli a schopnost. Z těchto důvodů i náš spolek byl v r. 1920 oficiálně zrušen Okresním úřadem v Hustopečích.

Do r. 1918 se veteránské spolky měly čile k světu z řady důvodů. Měli oslavné a okrasné posláním, stejně tak i sociální činnost a dostávalo se jim příznivých podmínek pro svoji loajálnost k říši a církvi. Také u nás takový spolek vznikl r. 1899 schválením jeho stanov brněnským místodržitelstvím. První návrh stanov tam byl odeslán na konci r. 1898, třebaže byl podepsán starostou Janem Otýpkou a všemi přihlášenými členy, byl vrácen k přepracování. Zřejmě po formální i obsahové stránce nevyhovoval, např. obsahoval 17 článků, ale značně rozvláčných až nepřesných, druhé, z března 1899, byl

stručný a výstižný, třebaže měl 23 článků. V první verzi spolkový praporek (tehdejší název), nejvyšší spolková relikvie, byl navrhován říšský orel a moravský zemský erb. Ve druhé verzi odznak sv. Martina a sv. Jana Křtitele, upřesněno přijímání členů, práv funkcionářů i členů, získávání financí a zejména rozdělování podpor členům, což mělo být hlavním posláním spolku. Měl sloužit peněžními podporami nemohoucím členům a k „vystrojení slušného pohřbu“. Hlavní zdroje příjmů byly vstupní a pravidelné měsíční příspěvky což pochopitelně bylo zdrojem častých sporů. Povinností člena bylo obstarat si spolkový stejnokroj, v něm se zúčastňovat „zvláštních událostí, které mají na blaho vlasti a spolku vliv a zájem“. Spolek v r. 1898 měl být založen na počest 50. Výročí panování císaře a jeho zakládající členové byli tito vojenští vysloužilci: Josef Horák, František Žandovský, Josef Prokeš, Martin Horák, Martin Otýpka, Anton Horák, Tomáš Novotný, Jan Horák, Antonín Sedláček, Tomáš Horel, Anton Skoumal, Anton Krmíček, Vincenc Sedláček, Petr Otýpka, František Otýpka, Tomáš Skoumal, Jan Zajíc, Jan Novotný, Jan Stehlík, Matuš Kocman, Tomáš Vajs, Klement Blažek, Anton Hrabec, Cyril Halm a Jan Blažek.

Tolik o počátcích tohoto spolku, o jeho práci se toho zatím neví mnoho, bude nesnadné nějaké informace dohledat. Aktivita členů se projevovala v místě i okolí při různých výročních císařské rodiny, místních slavnostech, zejména na pohřbech veteráni nemohli chybět. Stanovy jim ukládaly často se scházet, zejména na schůzích a řešit podpory potřebným ale také různě získávat peníze. V dobovém tisku jsem zachytil dvě zprávy dávající určitý obraz o životě našich vysloužilců. Obě jsou z roku 1902, tedy brzy po založení:

„Zdejší veteránský spolek odbýval 6. Ledna svoji valnou hromadu konaná v obecní kanceláři. Dostavil jsem se také, ale shromáždění členy jsem sotva viděl. Všichni totiž hulili z fajek. Nevím, jestli to mrav a zvyk starých vojáků. Předseda se divil, že se dostavilo jen 19 členů. Právil, že ti co jsou do spolku dlužní, beztak nepřijdou. Četly se stanovy, kterým kdo porozuměl. Mezi jejich čtením se dostavil jeden, který se podíval hloub do sklenice a ten způsobil takovou patálii, že bylo hrozné poslouchat. Nemyslel jsem, že staří vojáci tak navzájem se umí ctít a v obecní kanceláři tak řídit. Celá schůze nabyla slavnostního zakončení tím, že předseda dal k lepšímu lité míchané. Když jsem to vše viděl, odešel jsem a zastavil se na schůzi hasičské. A jaký rozdíl! Zde nebylo nikde fajek, doutníků a té šedé. Vše šlo v klidu a pořádku. Což pak se ti naši veteráni nepolepší? Jaké se vede hospodářství po tom se ptal jeden občas v kožuchu. Kde pak jsou peníze, pane předsedo, co mají být v kase? Prý se z toho platí šaty veteránů a bylo usneseno, že se budou splácet z peněz, které budou splácet dlužníci. Což má kasa platit i za liknavé členy, kteří sice umí v uniformě dělat parádu, ale na ní nechtějí platit! Snad to upozornění postačí, aby se stala náprava! Všudybyl.“

A neuplynul ani měsíc a na toto „upozornění“ vyšla následující reakce v týchž novinách.

„...dle presenční listiny na valné schůzi bylo 27 členů, nikoliv 19. Četly se stanovy a nikdo nežádal nějaké vysvětlení, což je důkazem, že jim každý rozumí. Že by se dostavil jeden člen, který se podíval hloub do sklenice, je pouhý výmysl. Předseda by nestrpal ve schůzi v podnapilém stavu. V minulém roce přišel jeden člen v napilém stavu a byl předsedou vykázan. Jak mohl ten pisatel vidět, že p. předseda ke konci schůze dal litr

míchané, když ze schůze odešel. Náš předseda je nepřítel lihových nápojů, proto by něco takového nemohl učinit. Je sice pravdou, že na slavnosti sv. Martina, když se nemohl sám zúčastnit, dal jako zpropičné něco piva s přáním, aby se vypilo odpoledne po požehnání. Pisatel však neuposlechl a dal je vypít dopoledne a ještě k tomu poručil litr slivovice na účet spolku. Proto se ho ptáme jaké je to hospodaření. Dále se pisatel ptal, kde jsou peníze, co mají být v pokladně. To by mohl vědět bývalý místopředseda, kdy za jeho vedení schůze bylo usneseno, že spolkové peníze na oděv členům se zapůjčily. Ale jen on by mohl vědět, na jak dlouho to bude. My se ale pisatele ptáme, kde jsou ty peníze od přispívajících členů Klimeše, Skrejvala a Veleba, placené v únoru minulého roku? Výbor spolku voj. Vysloužilců v Polehradcích.“

Těžké rozsouzení na čí straně je pravda, jen to o něčem vypovídá. Tedy o vnitřním prnutí i vnějším zápase. S odstupem času lze konstatovat, že v té době v našem malém městyse probíhalo „národní obrození“, tedy čilý společenský a kulturní ruch, události byly velice živé a intenzivní. Letité postavení měla Cyrilská jednota s dobrým zázemím a intenzivní činností, nově vzniklá hasičská jednota s dobrým vedením získala u občanů hodně sympatií, stejně tak vytvořený spolek veteránů, rovněž vodní družstvo. Probíhala tedy čilá soutěž, proto i rivalita a osočování všem šlo o získání přízně, účasti. Nebylo snad jedince, který by stál mimo, nebyl účastníkem veřejného dění, tedy života městyse. To vedlo k jeho nebyvalému rozvoji, získání střediskového charakteru. Tento nebyvalý rozkvět vyvrcholil v první republice a byl ukončen v padesátých letech. To vše lze nazvat silná občanská společnost, tedy dnešní terminologií, dnes až cosi neuvěřitelného.

Jan Horák

Válka očima devítiletého kluka

Vzpomínky na ní se stále rojí jak ty příslovečné houby po dešti. Tak třeba na přelety anglo-amerických bombardovacích svazů. Ještě ani jedno letadlo nebylo vidět, ale tlumený hukot dával tušit že se blíží, pak mocné dunění a na obzoru téměř neviditelné počty letadel jejich množství těžko dopočítat, zrak je však dlouho provázel po nebi. Zvědavost střídala obavy, kam ty spousty bomb dopadnou. Někdy po jejich přeletu, volně jak sněhové vločky, tiše a klouzavě se snášely lehké snítky staniolů. Měly rušit zaměřování letadel. Zcela ojediněle některé odhodilo palivovou nádrž a tak potom kuřáci v nich lovili zbytky benzinů do zapalovačů. I to však bylo trestné. Ještě mocnější a odstrašující hukot vydávalo německé, čtyřmotorové dopravní letadlo, mířící k Brnu. Když se vynořilo nad Pasekami, nařikavý zvuk motorů budil dojem, že každou chvíli se musí zřítit na Boleradice, tak nízko letěl nad zemí.

Jednou při hrách na půdě jsme za trámy našli smotané československé vlaječky. Poznali jsme, že jsou tam ukryté před případnou kontrolou a budou se používat až po válce. Bylo to pro nás jakési tajemství.

Za protektorátu bujel černý obchod, při němž kupci z měst nabízeli různé zboží, nejčastěji oblečení a požadovali především potraviny. Jednou k nám přijel takový obchodník automobilem, ale na dřevoplyn. Byla to pro nás velká událost, naplněná zvědavostí jak to jezdí. Asi z radosti dobrého kšeftu nám obchodník nabídl, že nás sveze. Nejprve musel roztopit kotel a potom jsme dokodrcali na rozcestí k Bojanovicům a zpět. Byla to moje

první jízda automobilem. Autobus jezdil k vlakům velmi omezeně, proto na Brno se chodilo pěšky do Brumovic na zastávku. Na jedno takové cestování se pamatuji. Museli jsme vyjít časně hodně ráno, v Zaječčí jsme přesedli a protože již bylo na německém území tak následovala přísná kontrola, z níž šel strach zda nás pustí. Jednou jsme jeli s otcem kolem dvora v Časkovci. U brány jsme zastavili a chtěli se podívat, jak tam cvičí německá mládež. Šel z nich strach, jak na nás řvali, proto se otec vyšvihl do koní neboť hitlerova mládež byla všeho schopná. Na tyto okamžiky jsem si vzpoměl když jednou ráno, již po našem osvobození, jsem u nás na dvoře spatřil skupinku zajatých mladých Němců, prý je přivedli odněkud z lesa Kuntinov. Byli vystrašení, v očích bázeň a nejistota co s nimi bude. Nic takového jak na Časkovci. Sebevědomí a nadutost jim rázem vprchala.

Ještě jsme přebývali ve sklepě, poněvadž u nás bylo plno vojáků. Najednou od Divák jsme slyšeli prudkou střelbu, která prudce rostla. Dospělí usoudili, že se asi boje vrací, proto obavy z toho co se bude dít, nahnal prudký strach. Krátká radost se rázem proměnila v obavy, co bude následovat, jak se zachovat. Naštěstí však po nekonečném napětí střelba slábla, až utichla. Mohli jsme si oddychnout. Až mnohem později jsem se dopátral, že to asi byl úprk Němců z diváckého prostoru, kde je Rusové napadli od Kurdějova, proto Němci byli nuceni se rychle stáhnout, a to jedině k Martinicím, aby unikli obklíčení. Cestou se bránili a zanechávali za sebou spoušť.

Jednoho večera byla celá obloha rozzářená bíle. Podle dospělých oslava vítězství. Pro mne to bylo něco zvláštního; uklidňující a slavnostní. Že to byla střelba z raket nebylo podstatné. Byl jsem nadšený a bylo to nezapomenutelné.

Po osvobození vesnice my kluci jsme se nejčastěji pohybovali u školy, v ní byl vojenský lazaret, ale kolem se stále něco dělo. Zdržovalo se tam hodně vojáků, ti pokuřovali, bavili se, někteří hráli na „gramošku“, mnozí při ní tancovali, především kozáčka. Jejich počínání bylo různé. Třeba jeden pobíhal kolem kostela a stále pokřikoval „my pobedili“ (zvítězili). K nám se chovali velice vlídně. Na svahu pod kostelem pochovávali mrtvé vojáky. Po vykopání hrobu (pomáhali i místní) přinesli padlého, shromáždili se k hrobu, padlo několik slov na rozloučenou a četa střelců pálila ze samopalů čestné salvy (my kluci jsme sbírali prázdné náboje). Zda někteří uronili slzu, si nepamatuji. Pokud tam přišli domácí ženy, vždy měly na tváři smutek a slzy v očích. Vojáci se jich ptali, proč pláč „eto netreba, oni geroji“ – to jim stačilo. Často přidávali „nas mnogo!“ Bylo mezi nimi hodně žen a dokonce malých kluků v uniformách.

Nejčastěji si vzpomínám na pohřby tankistů. U potoka pod kostelem stály dva tanky a jejich hlavně mířily k lesu. Až padlé uložili do hrobu, po kratičkém rozloučení následovaly čestné salvy z tanků. Vojáci z nich vyhazovali prázdné a ještě horké nábojnice. My jsme je sbírali, ty však nás pálily v rukách. Ukořistil jsem dvě a dlouho, spolu s jinými, je uchovával. Poslední se ztratila, když jsem ji zavěsil jako gong do divadla.

Jednou, při našich hrách, nás vyrušila prudká střelba a v zápětí kvilivý zvuk letadla. Ještě jsme stačili zahlédnout pilota, tak letěl nízko. Německá stíhačka dostala zásah a pilot se snažil přistát. Pak jsme se dozvěděli, že letadlo se zřítilo u Bojanovic, proto jsme se na ně chtěli podívat, ale blíže jsme nemohli, neboť kolem trosek již bylo mnoho ruských vojáků. Mladický pilot nepřežil. Obdobně jsme se vypravili podívat se na havarované ruské letadlo u diváckého mlýnka. Dostali jsme totiž od kluků echo, že se dá z něho něco získat.

Ruské stráže na mostě přes potom nám zakázaly jít dál. Cestou zpět jsme našli poškozený kulomet. Poněvadž byl těžký, schovali jsme jej pod mostem přes silnici jak začínala cesta přes kopec do Divák. Později jsme jej již nenašli.

Jedno odpoledne jsme si hráli u Sokolářů na dvoře. Stála tam dvě auta plná nějakých přístrojů, z nichž zněla hudba i lidské hlasy. Najednou vojáci volali dospělé, aby si přišli poslechnout, samozřejmě jsme nemohli chybět. Naše hlavy dost dobře nechápaly, o co jde, bylo to totiž volání pražského rozhlasu o pomoc.

Střípky vzpomínek jsou rozsáhlé, i když časem blednou. Prožívali jsme dětská dobrodružství, aniž si dobře uvědomovali, že to nemusí dobře dopadnout. Třeba to jak jsme „dobývali“ střelný prach z nábojnic, tedy vyvíkláním kulky a ten následně používali k dalším nebezpečným hrám. Nebo jak jsme poskakovali na protitankových minách nad Homolou z nich po zneškodnění zbyl obrovský kráter.

Také nevymizí z paměti, když jsem pozoroval, jak ruské tanky se valí k lesu na Nedánov, kolem nich pěšáci, a jdou vyhánět dobře opevněné fašisty. To bylo 17. Dubna, kdy naše vesnice byla již osvobozena, ale ta část katastru ne. Proto je na našem pomníku den osvobození 17. Dubna. Až po odtajnění některých vojenských materiálů byl stanoven 16. Duben, spolu s necelou dvacítkou jiných obcí. Byl to nejúspěšnější den RA při cestě na Brno. Vojenské stanovení je platné.

Při posledním odjezdu vojáků od nás jsme se na vojenský konvoj dívali se smutkem v očích. Byl to pro nás definitivní konec našich „válečných“ dobrodružství a her. Snad to poznal jeden z vojáků, seskočil z auta a podal mě vojenský rýč. Dlouho jsme jej používali.

Ale nakonec pro ten největší dojem z té doby byly první poválečné hody. Odbývaly se v jedinečné atmosféře, sice „na dvě strany“, tedy sokolské a orelské, ale v obrovském nadšení a radosti. Po tom dlouhém a krutém období, plném omezení a utrpení, právě při nich vytryskl gejzír slasti ze získané svobody, že i moje dětské chápání to pocítilo. Vše bylo prostoupeno obrovskou pohodou a tolerancí v takové míře, že se stala naprosto nevidaná věc. Po dlouhodobé rivalitě obou spolků bylo učiněno obrovské gesto a to v tom, že se starci a stárky vzájemně navštíví a obdrží čestné sólo. I jako děcka jsme zvědavostí trnuly, jak to dopadne, zda to nějaký provokatér nepokazí. Tak veselé a spontánní hody od té doby se snad ani nekonaly. Radost ze svobody byla obrovská, srdečná a upřímná, až k nevíře. Kdo tehdejší dobu nezažil, stěží to pochopí a uvěří.

Jan Horák

Válečný deník Františka Otýpky V.

Před dalším pokračováním deníku pana Františka Otýpky mi dovolu malý zeměpisný a jazykový exkurs. Kde je vlastně ta Odrinka, kde František pobýval? Nejprve jak se vlastně jmenuje dnes. Název Odrinka je poruštěné jméno a používal ho tak i František ve svém deníku. Původní a dnešní název městečka je psáno ukrajinsky Odrynka. Pod tímto jménem si ji také mohou zájemci „vygooglovat“. Pokud budete hledat na mapě, hledejte Odrynku v Charkovské oblasti, vesnic a městeček se stejným názvem najdete na Ukrajině a v Rusku více. I dnes je to vesnice hodně rozlehlá a vypadá spíše jako shluky stavení kolem cest. Bohužel se mi nepodařilo najít lepší fotografii vesnice než tuto se stavbou dřevěné kapličky.

Ukrajinské vesnice, jako byla Odrinka a jí podobné, odlišovaly se příznivě od mnohých ruských vesnic v zaostalých krajích širé Rusi a to nejen svým vzhledem. Připomínaly svým vzhledem spíše naše vsi moravské. Byly prostornější, měly široké ulice a dost volných prostanství. Bylo vidět, že tam není taková nouze o půdu jako u nás. Ale tak jako v celém Rusku, nebylo tam žádných cest s tvrdou vozovkou. Zvláště na jaře, za jarního tání a za deštivého podzimu, tonuly cesty v blátě a byly někdy skoro nesjízdné. Zato po celou zimu bývalo hodně sněhu a stačily dobré sanice. Užívali proto „těleg“ - krátkých, lehkých vozů. Jejich kola měla obvykle loukotě z jednoho kusu dřeva a nebyla pobita železnými pláty. Také osy měly selské vozy dřevěné.

Pokud se týče životní úrovně, vynikaly ukrajinské vesnice nad velkoruskými. Nebylo tam ani velkého rozdílu od vesnic našich. Pole byla většinou na rovinách nebo jen na mírných svazích a nevyžadovala takové péče jako u nás. Půda tam byla velmi úrodná. Selská pole tam nebyla, až na nepatrné výjimky, vůbec hnojena. V normálních letech bývala úroda velmi dobrá ale bylo také vidět dosti polí obdělávaných nedbale, že se na nich ojediněle obilné rostlinky ztrácely v přemíře plevelu. Naproti tomu u nás byl již v té době pečlivě obdělán a pohnojen každíčký kousek půdy a bylo využito každé meze.

Jednoho letního večera v červnu za námi přišel Vladimír Fomič a hned, kdo z nás by chtěl na daču (letní byt) - na výpomoc při svážení obilí na chutoru (osadě) u jeho švagra Ivana Jegoroviče Kravcova. Hned na to však rozhodl, že pojedu já. Při večeři mi malá chůva Paraska povídá: „Tam baryšni kak kartinky.“ (tam jsou slečny jak obrázky).

Usedlost Ivana Jegoroviče patřila k chutoru Bedivka, kam se z Odrinky došlo asi hodinu polní cestou. Bedivka byla skupina dvaceti domků a teprve kus za ní v polích byla postavena jako samota jeho usedlost. Přes jejich pozemky vedla cesta a pokračovala dále údolím kolem menšího rybníku do vesnice Rakytnoje a dále do Merefy kam manželé Kravcovi v zimě v létě každou neděli jezdili na trh.

Rodina Ivana Jegoroviče Kravcova neoplývala bohatstvím, jejich garderoba byla skromná, ba dá se říci spíše chudá. Peníze u nich byly dosti vzácným hostem, zvláště když zbývajícím dluh na usedlosti musel být ročními splátkami umořován. Patřili spíše k chudší třídě. Proti většině tamních sedláků na tom byli materiálně trochu hůře, ale inteligencí a kulturností všech členů své rodiny vynikali značně nad průměr tamější selské vrstvy. V tomto novém, mně tak sympatickém, srdečném rodinném prostředí cítil jsem se přirozeně plně spokojen.

Poznání a seznámení s členy rodiny Ivana Jegoroviče mi přišlo nejvíce od jeho dětí. První den

pobytu na chutoru jsem byl poslán spolu s dcerou Sašou na okurky nakladačky. Sbírali je každý třetí den a v neděli je vozili na trh do Merefy. Od Saši, při její povídavé a veselé povaze, jsem se dozvěděl nejvíce o celé rodině. Nejstarší 28-letá Nataša sloužila v Charkově. Tam také byl zaměstnán nejstarší syn Griša (Georgij, Jiří) jako obchodní příručí. Doma pak byla 18-letá Saša, 16-letá Moťa (Marija), 13-letá Lola a 12-letý Volodča. Patnáctiletá Valja (Valentina) se učila na nějaké měšťanské škole v Merefě.

Druhý den svého pobytu na chutoru svážel jsem s Volodčou seno a jetel. V poledne, kdy jsme ho skládali do hovězí stáje, zahlédl jsem na dvoře dívku vcházející do domu. Volodča radostně zavolal „Moťa přijela!“. Setkal jsem se s ní teprve u stolu při obědě. Čekal jsem přirozeně pěkné děvče „baryšnu kak kartinky“. Byl jsem však překvapen její nevšední oduševnělou krásou. Již při prvním pohledu cítil jsem se zajatcem jejího líbezného zjevu. Mladičká, pěkně vyvinutá, svěží jak čerstvě rozvinutý kvítek. Ani prostinké starší šaty nic neubíraly jí na kráse, ale naopak tato v nich tím více vynikla. Nebyl to však jen její tělesný půvab, který na mne tak bezprostředně zapůsobil, ale všechno její přirozené chování bez jakékoliv afektovanosti svědčilo o její ušlechtilosti duševní, která z celé její bytosti přímo vyzářovala. A jak jsem ji postupně blíže poznával, byla při jejím mládí a nevelkém školním vzdělání až překvapující její nadprůměrná inteligence a neobyčejná vyspělost duševní.

Když jsem byl při práci sám, oddával jsem se snění o svěžím zjevu půvabné Moti. Svoji náklonnost netroufal jsem si dávat příliš najevo. První setkání s ní bylo vždy v přítomnosti jiných a tu jen kradmými pohledy zachycoval jsem svěží půvab její bytosti. Tak rychle uběhlo čtrnáct dní. Bylo pěkné sváteční odpoledne plné letní sluneční pohody. Manželé Kravcovi nevrátili se ještě z Merefy. Seděli jsme v družném hovoru s Moťou, Lolou a Volodčou. Poprvé mohl jsem se zahledět do její jemné tváře, do jejich jasných očí, na usměvavá drobná svěží ústa s krátkým horním rtíkem. Z jejich laskavých pohledů cítil jsem její vzájemnou přízeň dlouho ještě potom nevyslovenou. Byly to pro mne krásné chvíle čistého tichého štěstí.

Přepsal Jiří Janda

Zahrádkáři

Zahrádkáři informují

Zpracovna ovoce je stále v provozu a k dispozici široké veřejnosti. Přes prázdniny se především sušilo - meruňky a letní jablka.

Nyní se blíží podzim a s ním i dozrávání dalšího ovoce – hrušky, jablka a především švestky.

Využijte sušení, a tedy zpracování na zimu. Blíží informace jsou na nástěnce a na nově zřízených stránkách spolků.

Pavel Kabela

ČZS Boleradice

Český zahrádkářský svaz Boleradice nabízí široké veřejnosti pro letní a podzimní sezónu 2015:

SUŠENÍ OVOCE:- drobné ovoce:jahody, maliny, ostružiny,třešně, višně aj.

- Meruňky
- Jablka
- Hrušky
- Švestky

Kapacita sušičky 22 kg, doba sušení je 24 hod., cena 400,- Kč za 22 kg vypeckovaného ovoce.

MOŠTOVÁNÍ OVOCE

Jablek - 4kč za 1 kg umytého ovoce

DRČENÍ OVOCE NA KVAS

3 Kč za 1 kg ovoce

- Odpad je třeba si odvést

Využijte této možnosti a zpracujte své ovoce. Bližší informace a objednávky u správce zpracovny pana Jaroslava Šillera na mobilu 607 940 864. Přejeme úspěšnou pěstitelskou sezonu.

Pavel Kabela

Sport

80 let fotbalu v Boleradicích

Vážený čtenáři v letošním roce je to již 80 let od založení fotbalového klubu v Boleradicích. Možná bude mnohé zajímat, jak to vlastně v Boleradicích kolem fotbalu začalo a co se během těch uplynulých osmi desetiletí v boleradickém fotbalu událo podstatného. Zkusíme si je tedy alespoň stručně projít.

Dne 18. února 1935 v 18 hodin v hostinci u Štefanů se sešla ustavující schůze Sportovního klubu Boleradice. Zapisovatel této schůze p. František Halm o ní napsal: „Nadešel tak všemi toužebně očekávaný den, který bude milníkem v dějinách našeho místního sportu. Z nadšení, které zřítí na tvářích přítomných příznivců, kterých se sešlo 86, je zřejmé pevné odhodlání pomáhat nám v průkopnické práci mladého Sportovního klubu Boleradice, který potřebuje hodně trpělivosti a dobré vůle pro nastávající činnost. Doufám, že naše mužstvo nezklame svoje příznivce, ale naopak že se bude snažiti svojí technicky bezvadnou hrou získati další nám všem vítané příznivce sportu“

Tuto historickou schůzi zahájil Cyril Klimeš a přihlásilo se na ní 82 účastníků za členy klubu. Prvním předsedou byl zvolen Josef Machač. Přátelská kopaná se hrávala na místním Stadionu, který svými rozměry nebyl vhodný pro řádnou soutěž. V roce 1934 se začalo budovat hřiště na Štvanici (v místě dnešního tréninkového parku u rybníka), které bylo slavnostně uvedeno do provozu dne 5. května 1935. Klub byl přijat do Č.S.A.F a

oficiálně se přihlásil do Bradovy západomoravské župy. Kromě družstva dospělých se začalo připravovat mužstvo dorostenců.

Rok 1942 lze považovat za vrchol první etapy fotbalu v Boleradicích. V dalším období nastávají dosti závažné problémy finanční a obsazování jednotlivých zápasů, což vede v roce 1948 k zániku organizované kopané a následně i zrušení hřiště na Štvanici.

V roce 1953 je obnovena činnost oddílu kopané a v roce 1954 vyhrává mužstvo jarní část soutěže bez jediné porážky, přesto, že v Boleradicích není hřiště a všechny zápasy se hrají na hřišti soupeřů. V euforii z fotbalu se začalo budovat prozatímní hřiště Na rybníku u Dolního mlýna. Mužstvo soutěží jasně vyhrává a postupuje do soutěže okresu Hustopeče. Na jaře roku 1955 se začíná budovat dnešní hřiště, které je slavnostně otevřeno v srpnu 1955 u příležitosti pohárového turnaje o pohár Františka Nováka.

V roce 1960 dochází ke sloučení okresů Hustopeče-Mikulov-Břeclav a k reorganizaci soutěže kopané do dnešní podoby. Boleradice hráli ve třetí třídě skupině B. Ve druhé polovině šedesátých let dochází k vzestupu výkonnosti mužstva.

Rok 1970 se zapsal do historie boleradické kopané jako jeden z neúspěšnějších. Boleradice postupují do okresního přeboru okresu Břeclav. Dodělávají se šatny, v roce 1972 se rozšiřuje hřiště, buduje zábradlí kolem hřiště a dávají se kovové branky. V květnu 1972 se odehrál přátelský zápas s hokejisty Dukly Jihlava před téměř 600 platícími diváky. Po zápase byla uspořádána beseda s reprezentačním trenérem československých hokejistů Jaroslavem Pitnerem a hráči, kteří reprezentovali naši republiku v hokeji.

Po třech letech v okresním přeboru dochází k poklesu výkonnosti a mužstvo sestupuje zpět do III. třídy.

V polovině 70 let se podařilo založit žákovské družstvo, které se účastnilo soutěží organizovaných okresním fotbalovým svazem.

Na přelomu 70 a 80 let je mužstvo tvořeno z velké části hráči z obce Diváky, kteří v roce 1981 odcházejí hrát do jejich nově založeného oddílu kopané.

Počátkem 80 let bylo realizováno rozšíření šaten, které probíhalo svépomocí s podporou stavební skupiny místního JZD.

Přelom 80 a 90 let je poznamenán opakovanými reorganizacemi okresních soutěží. V nepovedené sezóně 1993/94 mužstvo sestoupilo do IV. třídy. V následující sezóně se ovšem podařilo oživit zájem hráčů i funkcionářů a mužstvo postupuje opět do III. třídy. Euforie z postupu byla tak velká, že se do sezóny 1995/96 přihlašuje do soutěží kromě „A“ mužstva ještě i „B“ mužstvo.

Do sezóny 1997/98 se díky aktivitě Vladimíra Stehlíka („Ladička“) podařilo sestavit naše první družstvo přípravy.

V uplynulém desetiletí se mužstvo pohybovalo mezi III. a IV. třídou a podle momentálního počtu dětí v jednotlivých ročnících se snažíme vychovávat budoucí generaci fotbalistů, střídavě se daří obsazovat i mládežnické soutěže. Po roce 2000 se oživila činnost fotbalistů nad 35 let, kteří ukončili své působení v mužstvu a vytvořili „senior team“. Prvním jejich úspěchem bylo vítězství na pohárovém turnaji „starých pánů“ v Pouzdřanech v roce 2002. V následujícím roce, pak vyjel „senior team“ na pozvání do Holandska na pohárový turnaj v městečku Wöezik, odkud dovezl pěkné 3. místo.

V roce 2003 byla zahájena rozsáhlá rekonstrukce šaten, která byla dokončena v roce 2006. Celková investice přesáhla 2,5 mil. Kč. I nadále se pokračovalo ve zlepšování podmínek pro hráče a v roce 2008 proběhla

další větší investiční akce vybudováním automatického závlahového systému hrací plochy v hodnotě 0,5 mil. Kč.

Tolik tedy z historie našeho fotbalu, kterou jsme si připomněli 2. srpna akcí „80 let organizované kopané v Boleradicích“. Akce byla zahájena v 15 hodin přípravným utkáním našeho mužstva proti Hevlínu, který ukázal, že v okresním přeboru je výkonnost mužstev o něco vyšší než ve III. třídě, ale i naši hráči odvedli velmi dobrý výkon. Dalším částí programu byla tradiční soutěž o „Penaltového krále“, které se výjimečně mohli zúčastnit i hráči obou mužstev. Hlavním bodem sobotní akce pak bylo utkání našeho „senior teamu“ s Bolkovou jedenáctkou. Úvodní výkop provedla mistryně světa v trojskoku Šárka Kašpárková. Utkání komentoval country zpěvák a moderátor Walda Plch a doufám, že se při něm dobře bavili jak hráči tak diváci. Během celého odpoledne mohli účastníci shlédnout video prezentaci fotografií z historie i současnosti boleradického fotbalu. Večerní zábavy při živé hudbě se zúčastnili jen ti nejvytrvalejší, čímž byla dána komornější a přátelštější atmosféra večera.

Závěrem mi dovoluji poděkovat všem předchůdcům a současníkům, kteří se podíleli a podílí na činnosti našeho klubu i organizaci akcí, případně nás podporují a sponzorují.

Za TJ Sokol Boleradice – Libor Hřib

Fotbal

16. srpna 2015 začala podzimní část sezóny a po zatím čtyřech soutěžních utkáních je mužstvo TJ Sokolu Boleradice na 8. Místě tabulky s 6 body za 2 výhry a 2 prohry. Mužstvo v současné době sužuje nízký počet hráčů, nicméně se i tak daří vyhrávat a doufáme, že fanoušci i nadále budou chodit na zápasy a podporovat své hráče v cestě za lepšími výsledky. Vedení mužstva je nyní v následující sestavě:

Hlavní trenér: Josef Krchňák
Asistent trenéra: Drahomír stehlík
Vedoucí mužstva: Jan Stehlík
Kapitán mužstva: Tomáš Šlancar

Rozpis podzimní části:

13.9.2015	16:00 hod	Boleradice - Starovičky
20.9.2015	16:00 hod	Pouzďřany - Boleradice
27.9.2015	16:00 hod	Boleradice - Popice
4.10.2015	15:30 hod	Strachotín - Boleradice
11.10.2015	15:00 hod	Boleradice - Nosislav
18.10.2015	15:00 hod	Kobylí – Boleradice
25.10.2015	14:30 hod	Boleradice - Vranovice
!SO! 31.10.2015	14:00	Horní Věstonice – Boleradice
8.11.2015	14:00 hod	Boleradice - Ivaň
15.11.2015	13:30 hod	Brumovice – Boleradice

Jakub Koráb

Cvičení pro ženy

Oznamujeme všem ženám, které by chtěli chodit cvičit, že začínáme v úterý 6. října 2015 v 18.30hod ve školní tělocvičně.

Marta Korábová

Příroda

Příroda kolem nás

Že jsou Paseky v Boleradicích významným stanovištěm s výskytem vzácných a chráněných druhů rostlin už ví skoro každý. Také to, že během léta si musíme dávat při svých vycházkách pozor na klíšťata. Ale ta nejsou jediná, která si vyžadují naši pozornost. Letos se v médiích objevily zprávy o výskytu jedovatého pavouka ZÁPŘEDNICE JEDOVATÉ. Tenhle pavouk je v letošním létě v hojném počtu i na našich Pasekách. Tak pár informací o něm:

Západnice jedovatá (*Cheiracanthium puncturium*) se postupně od devadesátých let minulého století usídlila na jižní Moravě, kde je už celkem běžným druhem, a expandovala i do Čech

Západnice jedovatá je poměrně velký a nápadný pavouk, který svou velikostí budí pozornost. Samice dorůstají velikosti 10 - 15 mm a patří tak mezi největší druh západnic ve střední Evropě. Samičky jsou zbarvené méně výrazně, převládá u nich zelenavé zbarvení zadečku, které se ke konci života mění až v béžovohnědé. Samečkové mají zadeček žlutý s nápadným tmavým podélným pruhem. Samci jsou o něco menší a dorůstají velikosti 7,5 - 12 mm. Velmi nápadně jsou však u obou pohlaví zbarvena klepítka a hlavohruď, která jsou výrazně oranžová až červená.

Žije ve vysokých travách, kde si splétá kokony - tedy jakési zámotky, sloužící pro odchov mláďat, v jejich květenství. Do těch v pozdním létě či na podzim, kdy se rozmnožuje, naklade vajíčka, ze kterých se líhnou mláďata. Právě tehdy může být agresivnější, protože svoje potomstvo si pečlivě hlídá a chrání. Ještě před zimou pak dospělý pavouk umírá, zatímco mláďata se rozprchnou a ukryjí v půdě, kde přezimují.

Jedná se o pavouka, který dokáže bolestivě kousnout. U zdravého člověka způsobuje lokální otok, nebo dočasné znecitlivění okolí vpichu. Samozřejmě u citlivějších osob, může být reakce odlišná, stejně jako je tomu po bodnutí včelou, nebo vosou.

Více podrobnějších informací o tomto pavoukovi najdete na: <http://www.macrophotography.cz/blog/zaprednice-jedovata-123.html>

Jiří Koráb

Pozvánky

Pout' do Žarošic

Orel Jednota Boleradice pořádá v sobotu 12.9.2015 zájezd na pout' do Žarošic. Zájemci se mohou zapsat na seznam v kostele nebo volat na tel. číslo: 732 573 376.

Odjezd autobusu bude ve 13,15 hod. od autobusové zastávky. Na dopravu bude vybírána záloha.

Pozvání na Martinské hody 2015

Boleradští stárci, stárky a chasa vás srdečně zvou na letošní Martinské hody, které se budou konat v sobotu 14. 11. 2015 od 20:00 hodin v sále městyse Boleradice. K tanci, poslechu a dobré náladě Vám bude hrát DH Zlatulka z Podluží. Občerstvení bude zajištěno v již tradičním „Baru u Sida“.

Těšíme se na Vaši účast, přespolní krojovaní jsou vítáni a mají vstup zdarma.

Straková Sabina, Palán Viktor

Pozvánka na Burčákovky

První říjnový víkend 1.-3.10.2015 se Hustopeče promění ve středověké městečko s historickým tržištěm s ukázkami tradičních řemesel a zvěřincem, s mázhausy plnými dobrého burčáku a s různorodými vystoupeními hudebních kapel, tanečníků i divadelníků. Jednadvacátý ročník Burčákových slavností nabídne bohatý program, vystoupí například Tomáš Kočko, Martin Chodúr či Mňága a Žďorp a další. Lístky na Burčákové slavnosti 2015 je možné zakoupit v předprodeji v Turistickém informačním centru v domě U Synků za 150,- na 2 dny (pátek i sobotu), ale také v síti Ticketstream či přes portál SMS ticket.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

TIC Hustopeče

Svatováclavský tradiční jarmark

Datum konání: 27.09.2015

Město Klobouky u Brna pořádá SVATOVÁCLAVSKÝ TRADIČNÍ JARMARK v neděli 27. září 2015 od 9.00 na náměstí a v areálu zámku. Součástí jarmarku bude doprovodný program: historický šerm, prodej řemeslných výrobků, grilovaná kuřata aj. Srdečně zvou pořadatelé.

Město Klobouky u Brna

Reportáže

Poděkování – Jánské hody 2015

Rádi bychom poděkovali všem, kteří se podíleli na organizaci letošních Jánských hodů. Velké díky patří stárkům, stárkám, chase a sklepníkům. Dále pak samozřejmě rodičům a všem dobrovolníkům co nám pomáhali stavět máju, městysi Boleradice a nakonec všem hostům, kteří přišli tuto akci podpořit svou účastí.

DĚKUJEME VÁM.

Straková Sabina, Palán Viktor

MetleCup 2015

V sobotu, 11.7. 2015, se na fotbalovém hřišti Za Vorličkama uskutečnil již 3. ročník MetleCupu, turnaje malé kopané. Letos jsme připravili hned 3 travnatá hřiště a nakonec se zúčastnilo 22 týmů z Boleradice a širokého okolí. První místo obsadil tým BOCA, který ve finále porazil Hanés Hotspur ze Šakvic. V boji o třetí místo porazil tým SM Vinaři z Boleradic loňské vítěze Špekulanty z Ořechova a potřetí za sebou tak obsadili třetí místo.

O kvalitní večerní zábavu se postarala oslavanská kapela BezKOFEinu.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem, kteří nám pomohli celý areál nachystat a postarali se o hladký průběh turnaje. Velké poděkování si zaslouží také sponzoři turnaje: divadlo Koráb, vinařství Šlancar, Vinařství Omasta, pekařství Křížák a krby Stehlík.

Za pořadatele – Milan Viteček, Tomáš Šlancar

Vítání podzimu

Reportáž z akce VÍTÁNÍ PODZIMU, která se uskutečnila v sobotu 29.8.2015 před hasičkou. Pořadatelem byli členové JSDH a Motoklubu Boleradice. Nejen pro děti na konec prázdnin byl připraven program z kaskadérských kousků na motorkách, z výstavy motorek a soutěží pro děti. K občerstvení byla uzená cigára, uzená žebra a několik druhů pív.

Marta Korábová

VINAŘSKÝ SPOLEK BOLERADICE

pořádá
12.9. 2015 od 18:00 hodin
v „Tihelni“

VINAŘSKÝ VEČER

K dobré náladě bude hrát a zpívat SKLEPANKA

Vstupné 100 Kč

Přijďte ochutnat vína místních vinařů

Inzerát – koupě domu

Koupím rodinný dům v Boleradicích se zahrádkou i k možné rekonstrukci. Tel.: 605 982 553. Děkuji.

Kučerová Ivana

Uzávěrka pro IV. číslo zpravodaje bude 20. 11. 2015

IV. číslo zpravodaje vyjde 1. 12. 2015

Své příspěvky zasílejte na adresu matel62@seznam.cz nebo na Úřad městysu.

Aktuální informace, kalendář akcí a velké množství fotografií najdete na internetu na adrese:

www.boleradice.cz

POLEHRAD – ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401, odpovědný redaktor Marta Korábová. Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu příspěvovatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Příspěvovatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele. Toto číslo vyšlo 8. Zář 2015.

Milan Uhde: **Divá Bára** – autor se inspiroval nejen dílem autorky Boženy Němcové ale i jejími tragickými osudy, kterou celoživotně provázela netolerance, strach a nepochopení. Výsledkem je velké drama, ve kterém Bára bojuje za právo na svobodnou existenci a na štěstí. Režisérka hry Alena Chalupová upravila scénář a doplnila ho českými lidovými písněmi. Drama Divá Bára slibuje silný příběh obohacený o líbeznou melodii na Moravě méně známé. Režie: Alena Chalupová

26. září sobota 19:30 DS bratří Mrštíků Boleradice

William Shakespeare: **Zkrocení zlé ženy** - klasická renesanční komedie o věčném milostném střetu ženského s mužským a mužského s ženským. Slavný dramatik svým mistrovským perem zachytil všechny podoby lásky i sváru mezi mužem a ženou. Režie: Zdeněk Homolka

27. září neděle 15:00 VOmladina Vídeň

Milan Uhde: **Divá Bára** – autor se inspiroval nejen dílem autorky Boženy Němcové ale i jejími tragickými osudy, kterou celoživotně provázela netolerance, strach a nepochopení. Výsledkem je velké drama, ve kterém Bára bojuje za právo na svobodnou existenci a na štěstí. Režisérka hry Alena Chalupová upravila scénář a doplnila ho českými lidovými písněmi. Drama Divá Bára slibuje silný příběh obohacený o líbeznou melodii na Moravě méně známé. Režie: Alena Chalupová

9. října pátek 19:30 DS bratří Mrštíků Boleradice
23. října pátek 19:30
24. října sobota 19:30
28. října středa 19:30
30. října pátek 19:30

Jiří Merlíček: **Jízlivý glosátor** - Jubilantům Jiřímu Voskovicovi (1905) a Janu Werichovi (1905) bychom chtěli vzdát hold montáží předscén Osvobozeného divadla. S Jaroslavem Ježkem (1906) vytvořili nezapomenutelné, dodnes hrané divadelní kusy napsané tak nadčasově, že svojí aktuálností stále překvapují i dnešního diváka. Režie: Jiří Merlíček

31. října sobota 19:30 DS bratří Mrštíků Boleradice
1. listopadu neděle 15:00

Premiéra

Stano Šubík: **Osudy jednoho vinára** - Hra o životě vinařů v minulém století v bývalém Československu. Hlavní hrdina Lojzek, zdědí vinohrad po rodičích a jen co začne hospodařit, vezmou mu ho komunisti. Celý život pracuje v družstevním vinohradě a i když mu je po Sametové revoluci majetek vrácený, nadočká se zasloužené odměny, která by měla pramenit z jeho usilovné celoživotní práce.... proč?

14. listopadu sobota 19:30 Záhorácké divadlo Senica

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř: **Tiché šlapací království** - Co všechno může způsobit jeden bouchnutý pytlík od svačiny? V království, kde se nesmí mluvit nahlas, to je pravá katastrofa, která může otřást samými základy královské vlády. A když se k tomu přidají zabavené kleště, krásná princezna, zakoukaný elektrikář a potouchlý Sloupník, kdo ví, jak to celé dopadne.

15. listopadu neděle 15:00 a 17:00 Divadelní studio „V“ Brno

Rodiče s dětmi do divadla

Zdeněk Kozák: **Zapeklitá komedie aneb Kdosi brousí nad Paďousy** - V obci Paďousy probíhá mše a farář prosí vesničany, aby přispěli penězi na opravu cesty, po které bude jednoho dne nesen každý z nich. U vládce pekel Lucifera probíhá porada - všichni si mnou ruce nad světem, který je zaplaven lží, falší, přetvářkou, hrabivostí, lakotou, nenávisť, nesnášenlivostí, nevěrou, pýchou, kariérismem a radují se, že zatímco peklo vzkvétá, nebe je na tom zcela opačně. Pohádka pro dospělé a starší děti. Režie Alena Chalupová.

17. listopadu úterý 19:30 DS bratří Mrštíků Boleradice
20. listopadu pátek 19:30

G. B. Shaw: **My Fair Lady** - která bývá nazývána nejdokonalejším muzikálem všech dob, se dočká ve Vídni znovunastudování po pěti letech. Proslulý americký muzikál A. J. Lerner a F. Loewa, který vznikl na motivy známé divadelní hry G. B. Shawa Pygmalion, měl premiéru na Broadwayi v roce 1956, ale od té doby jakoby nikdy nezestárnul.

21. listopadu sobota 19:30 VOmladina Vídeň
22. listopadu neděle 15:00

Adventní koncert – studentský pěvecký sbor má na repertoáru duchovní skladby, díla klasiků, úpravy lidových písní, spirituály i populární písně. V Boleradicích se představí poprvé.

27. listopadu pátek 19:30 Gaudium Mikulov

Anton Pavlovič Čechov: **Tři sestry** - Přestože drama vzniklo před více než sto lety, je to navýsost současná hra, plná velkých a čistých emocí. Hra vypráví příběh třech sester - Iriny, Olgy a Mášy Prozorovových - a jejich bratra Andreje. Všichni společně žijí v jedné domácnosti v ruském provinčním městečku a neustále sní o návratu do idealizované Moskvy.

Režie: Miroslav Lelek

28. listopadu sobota 19:30 Jiráskovo divadlo Hronov

Vánoční romance

Recitál mezzosopranistky Elišky Weissové, která se proslavila jako Carmen.

Je okořeněn průvodním slovem Miroslava Dvořáka a doprovodem na klavír Lindy Winterové.

**Divadlo Boleradice
sobota 12. prosince 19:30**

**Divadlo Boleradice
sobota 14. listopadu 19:30**

TŘI SESTRY

Jiráskovo divadlo Hronov

**Divadlo Boleradice
sobota 28. listopadu 19:30**